

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

Redacció:
Plaça Turers, 17 - 2.^a
Administració:
Plaça de la Font, 5

SUSCRIPCIÓ. Banyoles 4'50
ptes. - Fora: 7'50 ptes. l'any.-
Número solt: 20 cèntims -
Número atrassat: 25 cts.

El nostre homenatge a FRANCESC MACIÀ

DER damunt de les passions de partit, hem procurat sempre el posar-hi la nostra passió arborada per tot allò que té un valor per Catalunya. L'ideal catalanista ha estat el guia de tota la nostra vida i continua siguent'ho avui. Sentim molt fort i ben endins de la nostra ànima un amor immens per les coses de la nostra terra i freturem per ella la màxima llibertat.

FRANCESC MACIÀ, el primer president de la Generalitat de Catalunya, restaurada, era una encarnació viva d'aquest ideal nostre. Ell fou sempre per nosaltres un gran catalanista, un home de cor, un apassionat de la seva Pàtria, al servei de la qual no planyé sacrificis ni treball. Ja en tenim prou perquè a l'hora del seu traspàs poguem dedicar-li el millor dels nostres homenatges. Encertat o equivocat — això ja ho dirà el temps — un fet cert es destaca: Francesc Macià, proclamà la República Catalana i sota la seva alta direcció fou restaurada l'antiga i gloriosa Generalitat de Catalunya, posant els fonaments del nostre renaixement autònom com a poble i com a personalitat nacional.

Era a l'any 1930, durant el Govern Berenguer, quan Macià era encara un sense pàtria per obra de la diplomàcia de la Dictadura i vivia exiliat a Bèlgica que nosaltres escrivíem i publicàvem aquestes paraules: *...en el cor de tots els catalanistes, de tots els que ho són de debó, hi té un lloc reservat aquest home gloriós, símbol vivent de la Catalunya perseguida i martiritzada que no es coll torç ni es doblega, ni per l'afalac ni per l'amenaça, sinó que manté ben alta la dignitat i el noble orgull de la Pàtria.*

talana, que ell estimava amb d-liri. Tot el que es pogués dir en aquest curt escrit d'homenatge a la memòria del que fou gran patriota, seria pàlid, davant la demostració d'afecte i veneració que li ha tributat el poble de Catalunya després de la seva mort. Ha estat quelcom de tan gran, que es pot ben afirmar que no s'havia vist mai i es molt difícil, però molt difícil que ho presenciem mai més. El poble, tot el poble català, ha demostrat que estimava a Francesc Macià, amb un amor i una devoció com feia segles que no n'havia estimat a un altre. I quan un poble estima, sab perquè ho fa.

«RENOVACIÓ» s'associa al dol de Catalunya i s'honora tributant aquest modest homenatge a la memòria de Francesc Macià, Primer President de la Generalitat de Catalunya.

Reposeu en pau Gran Patriota,

a aquesta seva excelsa actuació patriòtica, fou deguda aquella formidable onada de sentimentalisme creat al voltant del seu nom, que arrossegava les multituds pels camins que els marcava.

No sabem quina sort té reservada el futur per la nostra autonomia, però molt ens temem que pot venir un dia en que Macià ens faci falta. Cap home hi ha avui a Catalunya que per la suggestió del seu nom pugui aplegar al voltant seu tants milers de catalans com hi aplegava el President traspasat, ni cap home d'avui seria seguit amb el fervor i confiança amb què ho era Francesc Macià. I es que tothom havia de reconèixer l'alt esperit patriòtic que l'il·luminava i que per res d'aquest món s'hauria venut ni traït la dolça Pàtria catalana.

Un truc que ha fet riure

El quinzenal organ de la coalició regionalista-monarquico-tradicionalista està vist que farà totala seva campanya electoral, a base de rumors alarmistes per les cànvides ànimes de les devotes banyolines, i de cartes escrites per «Margarites» barcelonines. No negareu pas que es una manera ben original i ben descansada de fer propaganda per la candidatura dretista. Però això, no son altra cosa que, els primers símptomes exteriors, de la gran desfeta electoral que es preveu pel dia 14 de Gener. Malament, molt malament deuen veure la situació les dretes banyolines, quan ni esma tenen per fer una campanya seriosa i digna a favor de llur candidatura. Arràn de les eleccions passades a Diputats a Corts, després d'haver llegit aquell cèlebre article contra les esquerres, ja es diguè des d'aquestes pàgines que alló era el millor senyal de la derrota que sofririen les dretes, i l'amic que ho escriguè, ho va encertar. Ara, després d'haver llegit aquell fantàstic rumor que recuïl el quinzenal catòlic, ja podem assegurar sense por d'equivocar-nos, que la victòria tornarà a ésser de les esquerres.

Que diu aquest rumor? preguntaréu. Doncs, no res menys, que les esquerres van a les eleccions amb el programa fantàstic, grandios, de *privar el pas dels enterraments catòlics pels carrers*. Ho subratllem a fi de que quedi ben destacat aquest gran rumor que s'ha inventat «El Banyolí» confiat en que després de dir això, ja es com si tinguessin onze regidors a la butxaca. Les esquerres, no son pas tan intolerants ni tan curts de gambals, per cometre aquestes ximpleries. Sense tenir en compte que no ens ha agradat mai de conculcar ni violentar les lleis establertes, i com que les lleis vigents permeten el pas dels enterraments catòlics pels carrers de la ciutat, no serém pas els republicans els qui cometeràn l'enormitat despòtica de privar-

ne el seu pas pel carrer. Sembla mentida que, una gent com els que escriuen l'al-ludit quinzenal que volen ésser tinguts per intel·ligents, no sàpiguen fer altra cosa que fer riure a la gent seriosa i que pensa sortint amb uns estirabots semblants.

Es clar, i ja ens fem càrrec, que ben poca cosa per no dir res, podeu dir als electors banyolins per convencer-los de la necessitat que tenen de votar les dretes, però, francament hem de dir-ho, no esperavem pas una campanya electoral tan i tan trista, que fos tan i tan poca cosa, com la que esteu fent. Adhuc ens atrevirem a dir que en feu massa. Se us veu excessivament aixafats, sou com un cos que es va morint lentament i ja no se li troben ni les pulsacions, i això a nosaltres no ens va prou bé. Ens agrada mes activitat, mes lluita, mes vida, per sentir així mes intensament el goig de la victòria.

Vencer a un que ja no s'aguanta dret, que tambaleja esgotat i sense energia, mes que goig inspira compassió.

Malament, molt malament ha de veure la situació «El Banyolí», quan dos números abans de celebrar-se les eleccions, no sap fer altra cosa que inventar rumors poca-soltes i publicar cartes de «Margarites» barcelonines en la pàgina frontal del periòdic. En el número que sortirà Diumenge vinent, els lectors del quinzenal catòlic, llegiran en la plana del davant aquesta salutació. *Salve Poble! els que van a morir et saluden*. Després passades les eleccions, no quedarà ni rastre de la cèlebre coalició electoral dretana, i amb ella, desapareixarà també «El Banyolí» i tot. No ho creieu?doncs, deixeu que passin quinze dies i ja us en convencereu. — SNOB

Turrons de totes classes

TOMAS TEIXIDOR

Plaça República, 14

Fàbrica de Cotilles Successor de J. Masógrau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou

Vendes major i detall

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

Ja ho hem vist.

En el número 18 de RENOVA CIO aparegut el dia 22 d'Octubre d'enguany hi publicarem un escrit, comentant un article que, sota el títol de «La política catalana» publicava «La Veu de Catalunya». De l'esmentat article en copiàvem el següent paràgraf, que ens servi de base pel nostre comentari. Deia així, l'òrgan regionalista: *Catalunya necessita també, elegir el dia 17 de Desembre, uns Ajuntaments amarats de sentit catalanesc...*

Per la nostra banda afegíem: *No cal dir com nosaltres compartim aquesta afirmació del prohoms regionalista. Ja ens agradarà de veure si la candidatura que patrocinarà el regionalisme local obeirà a aquest mot d'orde incontestable i essencialíssim, o bé, si malgrat tot, es repetirà el fet lamentable i tristíssim que ens oferien en les eleccions d'abril de 1931.*

Doncs, bé, ja hem vist, quin cas ha fet el regionalisme local de les inspiracions que donen l'òrgan i els prohoms del seu partit. Se'ls escolten amb un flaviol sonant. Per allò que els convé s'aferren a la disciplina de la «Lliga» i es presenten com representants seus en el camp polític banyolí, però, per tot allò altre que els és un destorb i que els imposa un sacrifici polític, abandonen tota disciplina i actuen com si cap ideal els servís de guia. És clar que això no ha pas d'estranyar-nos i si ho puntualitzem, es amb l'únic i exclusiu ob-

jecte de descobrir el doble joc a que viuen entregats els despreocupats regionalistes banyolins.

Dèiem nosaltres el 22 d'octubre, que temíem la repetició lamentable de les eleccions de l'any 1931, però, ara hem pogut veure com ens quedàvem molt curts en les nostres suposicions. El fet s'ha repetit i s'ha agreujat. Ara, ja no en tenen prou de pactar aliances amb partits obertament monàrquics, els carlins, — ells que es diuen republicans — i pactar amb els elements tradicionalment i històricament anti-catalanistes — ells, els regionalistes, que volen ésser tinguts com els únics catalanistes, — sinó que la seva despreocupació arriba a l'extrem inconcebible d'incloure en la candidatura que oficialment patrocina i presenta «Lliga Catalana» a homes que havien estat regidors d'en Primo de Rivera. I per més sarcasme i befa als ideals catalanistes, barregen els noms de tal manera que, al costat d'aquest regidor de la dictadura, que ajudava amb el seu vot des de l'Ajuntament, totes les mesures de persecució contra Catalunya, hi hem vist el nom d'un home que, encara encara es creu, després d'haver baixat tan avall dintre la política, que es un bon catalanista i que pot inspirar confiança a algú.

Com a catalanistes, ens subleva aquesta barreja monstruosa d'homes i ens sab encara molt més greu, que els regionalistes

Forn de Sant Jordi

Pastisseria. — Queviures.

Diumenges i dies festius Pastells de Nata i Coques de greixons

Dipòsit dels productes « Natura » de la casa Santiveri

◆
PLAÇA TURERS, 9
◆

no hagin sabut, per un afany incompreensible de guanyar eleccions sígui com sígui, presentar se sols com a partit catalanista i republicà ide dreta, per enfonzar d'una vegada i per sempre entre tots, la política caciquista i vergonyosa que ells mateixos han censurat i combatut públicament — i que ara continuen combatent en privat — sinó que hagin preferit aliar-se amb altres partits amb els quals no tenen cap concomitancia ideològica i de tot el qual cap profit poden esperar-ne, ni com a homes de partit ni com a catalans amants de la seva terra. En el pecat, però, hi trobaran la penitència.

VIRAI

Remitit.

Sr. Director de RENOVACIO.
Ciutat.

Molt senyor nostre: Li agraïrem doni cabuda en el periòdic que V. tan dignament dirigeix l'article que adjuntem.

Esperant veure'ns complascuts, li regradiem sincerament. -R. Estartús. Narcís Garanger.

Fent justícia.

Que ningú és profeta en la seva terra, es cosa ben demostrada en la història del món. Així com també que l'ingratitude i l'enveja son defectes innats en la humanitat. Proves palpables ne tenim i n'hem tingut sempre. Ara, sense anar més lluny, dins la nostra ciutat en tenim la prova més recent.

Nosaltres volem que l'opinió pública, que és a qui pertany més directament aquest afer, judiqui dues actuacions i faci justícia senyalant quins són els faritzeus i mercaders del temple...

Predicar bones doctrines bella cosa és. Però predicar-les amb l'exemple, no solsament es bella cosa sinó que, evidentment es digne de lloança, particularment quan es practica desinteressadament

i sense cap mira al guany material. Però, predicar, predicar solsament i després censurar els que obren segons les normes de la moral de Crist i seguint els sentiments que els dicta la seva consciència d'homes honrats, és, senzillament, execrable.

Humana cosa és la caritat; i plausible quan es practica sens vanitat de cap mena. «Que l'almoïna que dona la teva mà dreta no ho sàpiga la mà esquerra». Es aquesta la verdadera caritat cristiana. Censurar a qui practiqui aquesta màxima es digne de cervells atrofiats. Desgraciadament, de cervells d'aquesta mena, encara n'existeixen a Banyoles i el més sensible de tot es que aquests mateixos que censuren les obres bones dels demés es diuen catòlics, es diuen cristians. Tothom els coneix i per a mostrar-los a qui no els conegués us direm qui són. Ja es sabut que dins nostre ciutat existeixen dos sectors catòlics. Podriem dir-ne els actius i els passius, o sígui, els que ho són i els que només se'n diuen. Els segons, inclús tenen un periòdic (sic) que surt cada quinze dies i no sap fer més que dir disbarats i pocasoltes i on hi deixen traspuar tot el fel i l'odi que senten pels altres. Són aquells que sempre han predicat el que no han fet, i els sab greu que hagi gent que invariablement no pensi com pensen ells. Son els que, baix pretext de caritats que ells no paguen, coaccionen la lliure emissió del pensar i del sentir. Son aquells que, a despit d'una llarga actuació a Banyoles, encara no se'ls coneix cap obra bona, cap obra digna. Finalment, son els que encara es, l'hora en que han de definir-se políticament, que sempre han sigut dels que han guanyat. Em pregunteu el nom? Sí... sí... es aquest nom que us ve a la boca...

L'altre sector, els criticats, els censurats, els combatuts, també els coneixeu. Són els que sense ostentacions aparatoses, tinguent per norma el fer bé sens mirar a qui es fa, han fet una obra magnífica, una obra humana. una obra, en fi, que ha merescut totes les nostres simpaties i les de la gent de criteri sà, sense distinció de categories socials ni de matissos polítics. Hi ha algú que no sígui prou sensat que no reconegui els immensos beneficis que ha reportat i està reportant l'obra d'aquests homes de bona fè? I per sobre de tot, no es això predicar amb l'exemple?

Hi ha algú que pugui afirmar que dintre CASA NOSTRA se li hagi demanat a l'entrar quina reli-

Drogueria : Perfumeria : Queviures : Especialitat en les
pintures, colonies a granel, olis purs i xocolates

TOMAS TEIXIDOR - Plaça República, 14 - BANYOLES

Si de l'obra social i humana realitzada pels catòlics genuïnament banyolins, n'haguéssim de treure alguna conseqüència sobre les possibilitats que ofereixen les doctrines evangéliques perquè imperi la pau, l'amor i la justícia entre els homes, es evidentíssim que serien lamentables i desesperançadores

(De l'article publicat en el número anterior titulat «DUES ACTUACIONS».)

Heus aci la crítica més severa que s'ha fet de la política catòlica banyolina i de l'actuació d'uns homes que pretenen parlar en nom de Crist, Pel seu fruit coneixereu els arbres—digué Jesucrist. I els fruits que ens ofereix la política catòlica banyolina no ens demostren pas que siguin de procedència evangélica ni cristiana.

gió professa, ni quines idees polítiques defensa? Hi ha algú que pugui acreditar que se'l ha coaccionat en període electoral? Trobareu algún pare de família que pugui dir que obliguin al seu fill a anar a missa per força? Hi ha algú que pugui constatar que li han retret en alguna ocasió la caritat que li hagin fet?..

I en canvi, ja veieu com son combatuts per aquells que n'haurien d'estar més que contents. Aquells que, si tornés Jesús, el crucificarien altre volta...

Hem dit abans que hi havia dos sectors de catòlics, i per acabar de fer-vos-els conèixer, només cal afegir que els faritzeus, els mercaders, són els que, baix pretext de caritats que no fan, demanen. Els catòlics de cor, en lloc de demanar, donen, moltes vegades sacrificant-se personalment, sense demanar res a ningú, Son els que donen la meitat de la seva capa per abrigar els que en van sense.

Ara, vosaltres, jutgeu amb recte criteri i vostra consciència que aplaudeixi o censuri les dues actuacions d'aquests dos nuclis banyolins.

I per acabar, i per a desfer qualsevol mala interpretació, direm ben alt i donant la cara, que a nosaltres no ens han interessat mai els assumptes particulars dels catòlics. I si combatem l'actuació dels uns, es perquè fins a la data aquesta actuació ha estat d'una ambigüitat manifesta i en contradicció evident en la seva manera de pensar. I fem constar, també, que en cas d'ésser a vice-versa, ho censurariem també.

Rafel Estartús-Narcís Garanger.

SE G E L L S D E G O M A

Gravats en tota mena de
Metalls, Plaques esmaltades,
Cristall, Rètols, etc.

ENTREGUES, A LES 48 HORES

JOSEP TREMOLEDA, - Banyoles

Lleó Audouard

Cirurgià - Dentista

A BANYOLES:

A GIRONA:

Tots els Dimarts
Alvarez 10, segón.

Els demés dies.
S. Francisco 12, primer.

A temps nous, procediments vells

Les dretes banyolines ens estàn demostrant que per elles el temps no passa. Els mateixos procediments electorals que estaven en boga trenta anys enrera, utilitzen avui.

Aquests procediments poden resumir-se en una sola paraula: quietisme: No els convé fressa ni soroll, sinó quietut, placidesa, deixar que el poble s'endormisqui beatificament i anar preparant la feina obsesionant i preferida: el recompte electoral davant unes llistes, i després, el treball a domicili corrent de casa en casa, a volades, com aus nocturnes, i anar guanyant voluntats si no de bon grat per força. Com a propaganda pública, estirant-ho molt, s'arriba a publicar un manifest de tons sentimentals, tocant la fibra religiosa, i presentant davant els ulls ensopits dels electors aquelles paraules màgiques i enlluernadores, de la pau, l'ordre i la família. Després d'aixó, altre vegada la quietut. No els parreu de coses noves, d'avençaments, de neguits espirituals i materials; no en parreu perquè perderieu llastimosament el temps. Homes mancats d'ideals, de fé en l'esdevenidor, porucs i espantadissos tan bon punt senten parlar de transformacions polítiques o socials, son com un carro d'eixos enferritjats que, únicament es belluga i camina a còpia de treballs i energies malgastades i que mes tart un hom es dona compte del temps perdut i que la millor resolució es abandonar-ho com un trasto vell i inútil que ja ha donat tot el seu rendiment.

I bé, banyolins, aixó s'ha d'acabar. No volem

Ametlles i cafès torrats

TOMAS TEIXIDOR

Plaça República, 14

pas dir que, s'hagi d'acabar amb unes forces polítiques que representin el sector de dreta, no. De dretes n'hi han d'haver, com cal que hi hagin esquerres, però, el que s'ha d'acabar, i aixó si que es apremiant i necessari, es el procediment que utilitzen les dretes per ensenyorir-se i fer-se amos del poble. Les dretes banyolines, tenen encara un concepte feudal de la política, consideren Banyoles, com un feude, del qual ells en son amos i senyors. No es creuen obligats a donar compte a ningú, del que han fet, del que fan, ni del que pensen fer, sinó que es reuneixen uns quants senyors, que es consideren privelegiats per dret propi, i sense consultar per res, ni tenir per res en compte el criteri dels seus associats, discuteixen, pacten, i imposen una candidatura.

I aixó, pot tolerar-ho cap poble, que no sigui masell d'ànima i que no s'hagi venut la dignitat? Unicament amb procediments així, es possible veure el que veurem en les properes eleccions. Sabem que en la candidatura de dreta van a la reelecció homes que fa un any i mig que no s'han acostat a Casa Ciutat i altres que si ara hi concorren estigueren prop d'un any sense fer-hi acte de presència, tinguent-ho tot abandonat a les mans d'aquestes esquerres que ara tracten tan inútilment de desprestigiar. Cap d'ells es capaç d'explicar al poble de Banyoles i d'una manera satisfactòria el perquè de tanta deixadesa i abandonament; els fora completament impossible de justificar se degudament,

si els ciutadans banyolins que varen elegir-los els demanessin les raons en que recolzen l'incumpliment del seu mandat.

Incapacitat i deixadesa els uns, havent demostrat a bastament que ben poc els preocupa ni la bona administració, ni l'ordre, ni la religió, i no obstant, serán presentats de bell i ou a la reelecció, i mostrats coma models, cantàn en tons panegírics que sense ells Banyoles seria un desordre, i l'Ajuntament un catau de sectarisme i una orgia econòmica. I ara cal preguntar. Si uns homes i unes forces polítiques que han demostrat no els preocupa ni els interessa, l'administració dels bens comunals, i ni tan sols han estat bons per defensar els seus principis socials i religiosos, per què volen tornar ésser elegits? Quin son els altres interessos que els menen a volguer anar tan toçudament a Casa Ciutat? - JORDI.

DE TOTS COLORS

Sigui'ns permès avui que fem constar des d'aquesta secció la satisfacció que sentim per l'èxit obtingut amb el nostre número anterior. Basti el dir que dels 500 exemplars que en foren tirats, no en queda ni un per medicina. A la vegada, hem estat molt felicitats per persones de tots colors politics que ens han animat a seguir pel camí emprès, tractant totes les questions amb decisió i claretat, sense defugir-ne cap. Molt agraits a tothom.

D'un estimat col·laborador nostre hem rebut un interessantíssim article que causarà verifablè sensa-

Perruqueria per a Senyores

DE

Ramón Peraferrer

Permanent Eugéne

SILLONS AMERICANS. - SECATGE SILENCIOS. - LOCIONS DEL PAIS I ESTRANGERES. - TINTURES INSTANTANEEES I PROGRESSIVES. - TOT EL QUE AFECTA AL RAM DE PERRUQUERIA.

Carrer Major, núm 2 BANYOLES

TRANSPORTS

J. Branyes Morera

BANYOLES:

C. Alvarez, 20 - Teléfono 7

GIRONA:

C. Barcelona, 17 - Teléfono 179

BARCELONA:

C. Rech Condal, 8-10 - Teléfono 19165

C. Diputació 176 - Teléfono 31081

Servei de Domicili a Domicili

a BARCELONA: Dimarts - Dijous - Dissabtes

a GIRONA: Diari; Dematí i Tarde.

ció. El títol és aquest: *La immoralitat de la candidatura de dretes*. i creiem que n'hi haurà ben bé prou per tirar per terra tota la candidatura tan treballadament confeccionada.

No obstant, i precisament per la gravetat i importància extrema de tot el que es diu en l'esmentat article no el volem publicar fins que hagi estat proclamada oficialment la candidatura dretana i l'hagi fet pública «El Banyolí».

No hi ha ningú que ignori la gran transcendència que té per Catalunya l'expansió de l'ensenyança catalana. Per això, tots els que senten fonament l'ideal catalanista s'han fet socis de l'«Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana», la benemèrita Entitat que, cuida tan com li permeten les seves disponibilitats, de protegir l'expandiment de la nostra gloriosa llengua. Així, veierem, com els curssets de gramàtica catalana organitzats per «Palestra», foren subvencionats amb 250 ptes. per la Protectora.

Doncs bé, dos senyors regionalistes, que segurament troben que fa molt catalanista, l'anar a unes eleccions junts amb els antics amics d'en Primo, s'han donat de baixa com a socis de la 'Protectora'. No és pas per necessitat econòmica, perquè grat sia a Deu, a tots dos els sobren els quartos. Així, ho poguessim dir nosaltres a tots els nostres lectors! Tot plegat molt edificant!

Diumenge passat sortí el pobre «Banyolí» més moix que una gallina mullada. Causa veritable pena el veure'l. Es coneix d'una hora lluny que tothom escorre el «bulto» i no hi vol sapiguer res. Ara si que creiem ben bé i com a cosa certa el que ens digué ja fa alguns dies un bon amic nostre i amic també dels redactors de «El Banyolí». Si no fos pel ridícul que representaria—ens deia el nostre amic—podeu ben creure que ja hauria deixat de publicar-se. Els heu arribat a posar en una situació tan insostenible que no sè pas perquè l'aguanten. Es qüestió d'amor propi i prou.

Per coses estranyes no hi ha com «El Banyolí». En la secció de polítiques del seu últim número dona a conèixer els noms dels candidats que foren proclamats pels socialistes i agraris banyolins i es deixa al tinter la candidatura que patrocina. Ho havíeu vist mai una cosa així? Publicar els candidats dels altres i amagar els propis. Si es una candidatura tan brillant, tan prometedora i tan mereixedora de confiança, què esperen a publicar-la? Que esperen a honorar les pàgines del quinzenal amb el nom dels setze senyors disposats a defensar la monarquia, la República, el feixisme, la democràcia, el centralisme l'autonomia, la Religió, l'aconfessionalisme etz. que totes aquestes coses defensin, entre tots, els components de la candidatura?

De la mateixa manera que ells han sabut els noms dels altres, son molts els que saben els seus, doncs, que esperen a fer-ne la publicació oficial? Es que no s'atreveixen? Es que confien que la publicarem nosaltres?

Informació local

Seguint el bell i lloable costum implantat ara farà tres anys, demà diada de Cap d'any se celebrarà al «Mercantil Cinema» una festivitàl teatral amb el benèfic fi de recollir fons per opsequiar els nens de famílies menesteroses amb joguines, el dia dels reis.

Ja es sabuda la maestria amb que les damiselles i jovent a càrrec dels quals corre la realització teatral, desempenyen llurs papers. Enguany posaran en escena la cèlebre comèdia de Pous i Pages «L'endemà de bodes», Tinguent en compte, doncs, les condicions artístiques fermament consolidades dels actors, la fama de l'obra representada, i el fi benèfic, profundament humà, de la festa, comfiem que serà un èxit esclatant.

Enguany s'ha organitzat en aquesta ciutat un concurs de pessebres per a infants, obtinguent un èxit, doncs son setze els pessebres inscrits. Hi han a repartir cinc premis.

El jurat qualificador està constituït pels senyors: Carles Ros, Joaquim Colomer, Ventura Pau i Pere Quer.

Creació de Josep S. Melció

Perruqueria per a Senyores

DE

Josep S. Melció

Permanent. - Ondulats. - Tintures. - Massatges.

Manicura. - Cellas - Pinturas, Postissus, etz.

Saló de Bellesa

Mercadal, 14

BANYOLES

NOTA: Per a major comoditat de les clientesix

Casa PUIIG ^(a) DAMAS

Carrer Gran,
Núm. 14

Gran assortiment d'articles de temporada de

Llanerie i Sederia

Mantes de llana. - Edredons. - Càtifes. - Sueters. - Pullo-wers. -
Paraigues. - Camiseria i Corbateria.

Secció especial de confecció.

Aquesta casa es ont trobarà Vd. el millor assortiment i els
preus mes convenients.

HOTEL MODERN

DE

JOAQUIM JOVER

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central. - Servei a la Carta. - Espaioses habitacions amb aigua corrent.

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

"DILMER"

El modern neteja Metalls

Sense Líquids

Sense Pastes

Sense Polvos

COTÓ «DILMER»

Representants EXCLUSIUS per Catalunya i Balears: CASAS GERMANS Societat Limitada
Villarroell, 195 Telèfon 74100 BARCELONA

a BANYOLES:

TOMAS TEIXIDOR

Plaça de la República, 14